

Ellen de Wolf op de Biltstraat waar de linden bloeien. FOTO HARRY VERKUYLEN

Verdriet om zoet geurende linden

Stadsleven zoekt het kleine nieuws dat hoort bij de grote stad. Verslaggevers Jeroen Kreule en Eddy Steenvoorden zwerven rond. Vandaag: bomenleed op de Biltstraat.

stads- leven

EDDY STEENVOORDEN
UTRECHT

Mmmmmmm, WAT RUIKT IE LEKKER HE? En wat ziet ie er gezond uit!

Wie over de Biltstraat loopt, het deel tussen de busbaan en de Wittevrouwenbrug, kan op de bloeiende lindenbomen protestaffiches zien hangen die met deze tekst beginnen. Ze blijken opgehangen door bewoonster Ellen de Wolf. Ellen is boos. En ze heeft te doen met de tien lindenbomen die moeten wijken voor een ingrijpende opknapbeurt van de Biltstraat-West. „Bomen kunnen niet protesteren. Ik voel me machteloos, die affiches zijn een beetje een wanhoopsdaad, want alles is al beslist.”

Twee rijbanen, parkeerstroken en vrijliggende fietspaden; dinsdag gaven de stadsbestuurders definitief het groene licht voor de operatie waarmee nog dit jaar moet worden begonnen. De ondernemersvereniging Biltstraat vindt de kap 'jammer en doodzonde', maar staat niettemin achter de plannen.

Wittevrouwenbrug en boomrijke Biltstraat een kleine honderd jaar geleden. BRON AD/UN.

„In het nieuwe profiel kunnen de tien bestaande bomen niet op de huidige locatie behouden blijven vanwege de vrijliggende fietspaden,” zo luidt de toelichting in officiële gemeentetaal. Onzin! roept Ellen, die als jong meisje al visioenen had van zichzelf vastketenen aan bomen toen er in haar toenmalige woonplaats een bos moest sneuvelen. „Die vrijliggende fietspaden zijn he-

lemaal niet nodig voor de veiligheid. Kijk eens naar de nieuwe fietspaden op de Maliesingel en de Wittevrouwensingel: niet vrijliggend, wel mooi en veilig.”

Maar wat haar vooral steekt, is de gedachte achter de plannen. „De gemeente wil de Biltstraat allure geven, maar met een fietspadje en een parkeerstrookje wordt het alleen maar truttig. Ga nou toch uit

van de bestaande situatie, in plaats van de boel platgooien. Bomen mogen geen sluitpost zijn, die zijn belangrijk. Ze zien er fantastisch uit.”

Maar wat concludeert de gemeente? Slechts twee van de linden zouden sterk genoeg zijn om te verplanten en elders verder te groeien, de rest dient geveld vanwege de slechte conditie. Nou heeft de Bomenstichting Nederland toevallig een manne-

tje vrij om een kijkje te komen nemen. „Met die conditie valt het best wel mee,” zegt specialist Luc Noortman. „Die is redelijk tot goed. De kleinere exemplaren zouden zeker een kans maken als je ze verplant.”

Er komen 27 kleinere bomen terug, maar dat toekomstbeeld kan bomenvrouw Ellen niet troosten: „Het had niet nodig moeten zijn.” En daarbij: de gemeente heeft de terugplantactie enigszins slinks geformuleerd: de huidige bomen hebben een stamdoorsnede van 15-50 centimeter, terwijl de nieuwe linden een stamomtrek van 50 centimeter hebben. Hier wordt letterlijk met twee maten gemeten, want doorsnede is natuurlijk iets anders dan omtrek. „Het zullen sprietjes zijn.” „De gemeente luistert toch niet,” zo luidt de slotregel op haar strijdare affiche, die blijkbaar emoties oproept. Iemand heeft er met een roze stift onder geschreven: „Waarom maakt de gemeente Utrecht zoveel kapot.” Ellen: „Misschien had ik positiever moeten eindigen. Het zou fijn zijn als ze alsnog zouden luisteren.” Bomenspecialist Luc wandelt van linde naar linde. Zijn oog valt plotseling op een dubbelstammige es, die eigenwijs tussen de linden staat. een klein wereldwonder: de stam is vergroeid met een fietsenklem. „Ik kan me voorstellen dat ze die hier in ieder geval niet terug willen hebben.”

Suggesties? Heeft u suggesties? Laat het ons weten. Mail naar un.stadsleven@ad.nl of bel 030 236 03 02